

عنوان مقاله:

بررسی مصادیق قاعده عسرو حرج در نظام حقوقی خانواده

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی حقوق، فقه و فرهنگ (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سید مهدی جوکار - استادیار گروه الهیات، دانشگاه یاسوج

منصور غریب پور - استادیار دانشگاه یاسوج

محمود رضا نعیمی - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و مبانی حقوق، دانشگاه یاسوج

خلاصه مقاله:

در قانون ایران به پیروی از احکام اسلام و قاعده الطلاق بید من اخذ بالساق اختیار طلاق به دست مرد سپرده شده است، اما گاهی در زندگی مشترک، مواردی پیش می آید که زن در شرایطی سخت قرار می گیرد که از ادامه زندگی مشترک با همسرش باز مانده و در عسر و حرج قرار گرفته است و نمی تواند خود را از این زندگی رها کند، در اینجا قاعده لاحرج مواردی را پیش بینی کرده است که زن به کمک آن میتواند به زندگی مشترک ادامه ندهد؛ بنابراین قاعده عسر و حرج از مواردی می باشد که بر مبنای آن زوجه می تواند از دادگاه درخواست طلاق نماید، چون که ادامه زندگی مشترک برای زوجه غیرقابل تحمل شده و مصادیق قاعده عسر و حرج محقق شده است. ماده 1130 قانون مدنی از مواردی است که به زن حق درخواست طلاق از محکمه را داده است، این ماده بدون تقیید به شرط یا حالت خاص، معیار عسر و حرج را به عنوان راهی برای رهایی زن از علقه زوجیت قرار داده است. این پژوهش با روش‌سنادی تحلیلی در صدد بررسی مصادیق عسر و حرج در نظام حقوقی خانوادگی می باشد

کلمات کلیدی:

مصادیق، عسر و حرج، نظام حقوقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1018991>

